

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 11.12.2001
COM(2001)744 τελικό

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**με την οποία εξουσιοδοτείται η Γαλλία να εφαρμόσει διαφοροποιημένο συντελεστή
ειδικού φόρου κατανάλωσης σε ορισμένα βιοκαύσιμα, σύμφωνα με το άρθρο 8
παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ**

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΥΠΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ

Με επιστολή της 17ης Νοεμβρίου 2000, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 4 της προαναφερθείσας οδηγίας, οι γαλλικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή αίτηση παρέκκλισης για να εφαρμόσουν απαλλαγή από τους εσωτερικούς φόρους κατανάλωσης που επιβάλλονται στους εστέρες φυτικών ελαίων και στα παράγωγα αιθυλικής αλκοόλης των οποίων η αλκοολική συνιστώσα είναι γεωργικής προέλευσης. Μετά από αιτήσεις της Επιτροπής για παροχή συμπληρωματικών πληροφοριών, η Γαλλία προσκόμισε τις αναγκαίες για την εξέταση του φακέλου πληροφορίες με επιστολές της 18ης Ιανουαρίου 2001 και της 21ης Φεβρουαρίου 2001.

Η αίτηση αφορά την μερική απαλλαγή από ειδικούς φόρους κατανάλωσης (εσωτερικός φόρος κατανάλωσης επί των προϊόντων πετρελαίου - TIPP) αφενός υπέρ των μεθυλικών εστέρων φυτικών ελαίων (EMHV) που ενσωματώνονται στο πετρέλαιο οικιακής χρήσεως και στο πετρέλαιο ντίζελ, και αφετέρου υπέρ των παραγώγων της αιθυλικής αλκοόλης (DAE) των οποίων η αλκοολική συνιστώσα είναι γεωργικής προέλευσης και τα οποία ενσωματώνονται στα καύσιμα σούπερ και στις βενζίνες. Στην τελευταία περίπτωση, πρόκειται κατά κύριο λόγο για τον αιθυλο-τερσιο-βουτυλ-αιθέρα (ETBE), οξυγονούχο ένωση με 47% αλκοόλ γεωργικής προέλευσης και 53% ισοβουτένιο, προϊόν που προέρχεται από τη διύλιση πετρελαίου.

Η αίτηση αυτή ακολουθεί την ακύρωση από το Πρωτοδικείο¹ της απόφασης της Επιτροπής της 9ης Απριλίου 1997² (εφεξής : η απόφαση του 1997) με την οποία κατοχυρωνόταν η συμβατότητα των κρατικών ενισχύσεων που συνίστανται στην μείωση των TIPP υπέρ των EMHV και του ETBE. Η απόφαση αυτή του Πρωτοδικείου αφορούσε αίτηση ακυρώσεως της απόφασης του 1997 που υπέβαλε η BP Chemicals, ο κύριος ευρωπαϊός παραγωγός συνθετικής αιθανόλης. Η εταιρεία αυτή δεν δραστηριοποιείτο, ωστόσο, στην παραγωγή αιθανόλης γεωργικής προέλευσης.

Το Πρωτοδικείο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή κατά της απόφασης του 1997 καθόσον η απόφαση αυτή αφορούσε τα μέτρα που έχουν εφαρμογή στον κλάδο των εστέρων. Το Πρωτοδικείο συμπέρανε ότι τα μέτρα σχετικά με την παραγωγή εστέρων δεν μετέβαλλαν κατά τρόπο χαρακτηριστικό την νομική κατάσταση της προσφεύγουσας και δεν έθιγαν επομένως τα συμφέροντά της.

Όσον αφορά τα μέτρα που έχουν εφαρμογή στον κλάδο ETBE, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η Επιτροπή παραβίασε το άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ αποφασίζοντας ότι το επίδικο καθεστώς έπρεπε να θεωρηθεί ως πρότυπο σχέδιο κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης. Το άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ προβλέπει τη δυνατότητα για τα κράτη μέλη να χορηγούν απαλλαγές ή μειώσεις των συντελεστών του ειδικού φόρου κατανάλωσης για τα πετρελαιοειδή στον τομέα των προτύπων σχεδίων για την τεχνολογική ανάπτυξη λιγότερο ρυπαντικών προϊόντων, και ειδικότερα σε σχέση με καύσιμα από ανανεώσιμες πηγές. Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η

¹ Απόφαση του ΠΔ της 27.09.2000, υπόθεση T-184/97, BP Chemicals/Επιτροπής.

² Επιστολή, SG (97) D/3266 της 28ης Απριλίου 1997.

Επιτροπή, παραβιάζοντας το άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ, υπερέβη τις εξουσίες που της παρέχονται από το άρθρο 93 παράγραφος 3 της Συνθήκης.

Εντούτοις, το Πρωτοδικείο διευκρινίζει, εξάλλου, ότι τίποτε δεν αντιτίθεται στο να αποτελέσουν τα καθεστώτα φορολογικής απαλλαγής, με σκοπό την καλύτερη διείσδυση των βιοκαυσίμων στην αγορά, αντικείμενο απόφασης του Συμβουλίου, κατ'εφαρμογή του άρθρου 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ. Το Πρωτοδικείο δεν θεώρησε επομένως ότι η απαλλαγή ήταν παράνομη για λόγους ουσίας, αλλά έκρινε ότι έπρεπε να εγκριθεί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 8 παράγραφος 4 της εν λόγω οδηγίας.

Η εθνική νομική διάταξη³ που τέθηκε σε ισχύ την 1η Νοεμβρίου 1997 και θεσπίστηκε βάσει της απόφασης της Επιτροπής του 1997 θα τροποποιηθεί ώστε να ληφθεί υπόψη η απόφαση του Συμβουλίου όσον αφορά τη συγκεκριμένη άδεια παρέκκλισης και την τελική απόφαση της Επιτροπής σχετικά με τη συμβατότητα των κρατικών ενισχύσεων που προβλέπει να εφαρμόσει η Γαλλία υπέρ των βιοκαυσίμων.

Η ισχύουσα νομοθεσία περί φορολογικής απαλλαγής δεν έχει χρονικούς περιορισμούς. Οι εγκρίσεις χορηγούνται μόνο για διάρκεια 3 ή 9 ετών από την ημερομηνία έκδοσης της έγκρισης (διάταγμα αριθ. 98-309 της 22ας Απριλίου 1997 άρθρο 3). Η παρέκκλιση που ζητείται δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ βασίζεται στην ίδια διάταξη.

³ Η διάταξη αυτή βασίζεται στο άρθρο 25 του διορθωτικού προϋπολογισμού του 1997, στο διάταγμα αριθ. 98-309 της 22ας Απριλίου 1998 για τους όρους που απαιτούνται για την πρόσκληση υποβολής υποψηφιοτήτων για τη θέση σε κατανάλωση στη γαλλική επικράτεια βιοκαυσίμων που υπόκεινται σε μείωση του ΤΙΡΡ, και στο διάταγμα της 22ας Απριλίου 1998 για τη σύσταση της επιτροπής εξέτασης των αιτήσεων για χορήγηση έγκρισης στις μονάδες παραγωγής βιοκαυσίμων.

	Κοινά στοιχεία	ΕΜΗV	DAE
Αριθμός δικαιούχων	αριθμός των αιτήσεων χορήγησης έγκρισης που κρίθηκαν επιλέξιμες από την επιτροπή εξέτασης	Πέντε εγκεκριμένα εργοστάσια	Τρία εγκεκριμένα εργοστάσια
Ποσό του οφέλους ανά δικαιούχο	εξαρτάται από τον εγκριθέντα όγκο	230 FRF/hl ή 2601,8 FRF/τ	329,5 FRF/hl ή 1950,5 FRF/τ
Ετήσια προβλεπόμενη δαπάνη του προϋπολογισμού		Όγκος 350.000 τ. προταθείς κατά την 1η πρόσκληση υποβολής υποψηφιοτήτων το 1997, δηλ. ανώτατο όριο 911 εκατ. FRF. Χορηγηθείσες εγκρίσεις : 317.500 τ. μέγιστη ετήσια δαπάνη 826 εκατ. FRF. Για το 2001 (προβλέφθηκε), νέα πρόσκληση υποβολής υποψηφιοτήτων για συμπληρωματική ικανότητα 70.000 τ/έτος	Όγκος 270.000 τ. ΕΤΒΕ προταθείς κατά την 1η πρόσκληση υποβολής υποψηφιοτήτων το 1997, δηλ. ανώτατο όριο 527 εκατ. FRF. Χορηγηθείσες εγκρίσεις : 219.000 τ. μέγιστη ετήσια δαπάνη 427 εκατ. FRF. Για το 2001 (προβλέφθηκε), νέα πρόσκληση υποβολής υποψηφιοτήτων για συμπληρωματική ικανότητα 155.000 τ/έτος
Εφαρμοζόμενοι συντελεστές ειδικού φόρου κατανάλωσης		Ενσωματωμένος ΕΜΗV στο μαζούτ μέχρι 5% : 243,68 F/hl.	Ενσωματωμένος ΕΤΒΕ στο αμόλυβδο καύσιμο σούπερ μέχρι 15 % : 335,20 F/hl.

Κατά την είσοδο των βιοκαυσίμων στις πετρελαϊκές εγκαταστάσεις υπό τελωνειακό έλεγχο (φορολογική αποθήκη φύλαξης ή παραγωγής) όπου θα ενσωματωθούν με τα προϊόντα πετρελαίου, παραδίδεται στον επιχειρηματία που εκτελεί την πράξη αυτή ένα πιστοποιητικό απαλλαγής για ποσό που αντιστοιχεί στον όγκο που παρελήφθη πολλαπλασιασμένο επί τον συντελεστή απαλλαγής. Τα πιστοποιητικά αυτά καταλογίζονται στην συνέχεια στις διασαφήσεις για θέση σε κατανάλωση των προϊόντων πετρελαίου.

Όταν η πρόσμιξη πραγματοποιείται σε ένα άλλο κράτος μέλος εκτός της Γαλλίας, στο συνοδευτικό έγγραφο του προϊόντος αναγράφεται ότι το προϊόν πετρελαίου περιέχει βιοκαύσιμο και το είδος του βιοκαυσίμου αυτού. Κατά τη στιγμή της επίλεξιμότητας του ειδικού φόρου κατανάλωσης στη Γαλλία, εκδίδεται πιστοποιητικό απαλλαγής για ποσό που αντιστοιχεί στον όγκο του βιοκαυσίμου που περιέχεται στο προϊόν πετρελαίου πολλαπλασιασμένο επί τον συντελεστή απαλλαγής.

Οι γαλλικές αρχές προσθέτουν ότι το υπό εξέταση μέτρο είναι πολλαπλώς ευνοϊκό για το περιβάλλον. Σε σχέση με τα ορυκτά καύσιμα, η χρήση βιοκαυσίμων επιτρέπει, λόγω του φαινομένου της φωτοσύνθεσης κατά τη διάρκεια της οποίας το φυτό αποθηκεύει το διοξείδιο του άνθρακα, τον περιορισμό της εκπομπής αερίων θερμοκηπίου. Συνολικά, η σημερινή παραγωγή βιοκαυσίμων στη Γαλλία επιτρέπει καθαρή εξοικονόμηση της τάξης των 750.000 τόνων ισοδύναμου CO₂ ετησίως περίπου. Κατά συνέπεια, τα βιοκαύσιμα συμμετέχουν κατά 3% περίπου στις δεσμεύσεις που ανέλαβε η Γαλλία μετά τη διάσκεψη του Κυότο.

Εξάλλου, η μείωση ορισμένων ρυπογόνων εκπομπών θα οδηγούσε επίσης στην χρήση βιοκαυσίμων, κυρίως όσον αφορά, για παράδειγμα τα απορρίμματα υδρογονανθράκων και οξειδίων του θείου.

Τέλος, τα βιοκαύσιμα είναι βιοδιασπώμενα και μη τοξικά προϊόντα όσον αφορά το φυτικό τους μέρος και αποτελούν ανανεώσιμη πηγή ενέργειας. Από την άποψη της ενεργειακής πολιτικής, η παραγωγή βιοκαυσίμων στη Γαλλία επιτρέπει κάθε έτος εξοικονόμηση της τάξης του 1% στην κατανάλωση προϊόντων πετρελαίου.

2. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 4, της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ, το Συμβούλιο δύναται, αποφασίζοντας ομόφωνα κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, να εξουσιοδοτήσει οποιοδήποτε κράτος μέλος να χορηγήσει απαλλαγές ή μειώσεις του ειδικού φόρου κατανάλωσης, για λόγους ειδικής πολιτικής.

Η υπό εξέταση αίτηση αφορά την μερική απαλλαγή από ειδικούς φόρους κατανάλωσης, αφενός, υπέρ των ΕΜΗV που ενσωματώνονται στο πετρέλαιο οικιακής χρήσεως και στο πετρέλαιο ντίζελ, και, αφετέρου, υπέρ των DAE των οποίων η αλκοολική συνιστώσα είναι γεωργικής προέλευσης, που ενσωματώνονται στα καύσιμα σούπερ και στις βενζίνες, ιδίως του ETBE.

Η αίτηση αυτή αποτελεί συνέπεια της μερικής ακύρωσης από το Πρωτοδικείο της απόφασης της Επιτροπής του 1997 σύμφωνα με την οποία κατοχυρώνονταν η συμβατότητα των κρατικών ενισχύσεων που συνίστανται στην μείωση των ΤΙΡΡ υπέρ των ΕΜΗV και ETBE. Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η Επιτροπή παραβίασε το άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ αποφασίζοντας ότι το επίδικο καθεστώς έπρεπε να θεωρηθεί ως πρότυπο σχέδιο κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο συμπέρανε ότι η Επιτροπή παραβιάζοντας το άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ υπερέβη τις εξουσίες που της παρέχονται από το άρθρο 93 παράγραφος 3 της Συνθήκης.

Η απόφαση δεν ακυρώνει εξάλλου την απόφαση της Επιτροπής όσον αφορά τον κλάδο ETBE. Το Πρωτοδικείο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή κατά της απόφασης του 1997 καθόσον η απόφαση αυτή αφορούσε τα μέτρα που έχουν εφαρμογή στον κλάδο των εστέρων. Σύμφωνα με το Πρωτοδικείο, τα μέτρα σχετικά με την παραγωγή εστέρων δεν μετέβαλλαν κατά τρόπο χαρακτηριστικό την νομική κατάσταση της προσφεύγουσας και δεν έθιγαν επομένως τα συμφέροντά της.

Η Επιτροπή υπέβαλε αίτηση αναίρεσης ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά αυτής της απόφασης.

Σύμφωνα με την οδηγία 92/81/ΕΟΚ, τα υπόλοιπα κράτη μέλη ενημερώθηκαν για την αίτηση των γαλλικών αρχών με επιστολή της 19ης Φεβρουαρίου 2001.

Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η δίμηνη προθεσμία που προβλέπεται από το άρθρο 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ δεν επιτρέπει εμπεριστατωμένη εξέταση του πεδίου εφαρμογής και των συνεπειών των προβλεπόμενων ειδικών μέτρων και ότι, συνεπώς, η Επιτροπή δεν μπορεί να αποφασίσει για το βάσιμο της αίτησης. Κατά συνέπεια, και προκειμένου να διασφαλιστεί το δικαίωμα πρωτοβουλίας που προβλέπεται στο άρθρο 211 της συνθήκης, η Επιτροπή ζητεί με επιστολή της 19ης Απριλίου 2001 την εξέταση του θέματος από το Συμβούλιο κατα την έννοια του προαναφερθέντος άρθρου 8 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο.

Για την εξέταση των αιτούμενων παρεκκλίσεων σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ πρέπει κατ' αρχήν να έχει προηγηθεί συνολική ανάλυση της συμβατότητας με τις κοινοτικές πολιτικές.

Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή σημειώνει κατ' αρχάς ότι η ανάπτυξη ανανεώσιμων μορφών ενέργειας και, ειδικότερα βιοκαυσίμων, ενθαρρύνθηκε από το 1985 όταν η Επιτροπή πρότεινε στο Συμβούλιο να εγκρίνει οδηγία σχετικά με την εξοικονόμηση πετρελαίου που θα πραγματοποιηθεί με τη χρήση συστατικών υποκατάστασης⁴. Στην οδηγία αυτή τονίζεται το ενδιαφέρον που παρουσιάζουν τα βιοκαύσιμα προκειμένου να μειωθεί η εξάρτηση των κρατών μελών από τις εισαγωγές πετρελαίου και προβλέπεται η δυνατότητα ενσωμάτωσης της αιθανόλης στις βενζίνες μέχρι 5% κατ' όγκο και του ETBE μέχρι 15%. Εξάλλου, οι αποφάσεις 93/500/ΕΟΚ⁵ και 98/352/ΕΚ⁶ του Συμβουλίου και η απόφαση αριθ. 646/2000/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁷ ενέκριναν το πρόγραμμα ALTERNER σχετικά με την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στην Κοινότητα με σκοπό να καλύψουν τα βιοκαύσιμα, μέχρι το 2005, μερίδιο αγοράς 5% επί της συνολικής κατανάλωσης των μηχανοκίνητων οχημάτων. Επιπλέον, η λευκή βίβλος του 1997 για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας⁸ συνιστά να καθοριστεί ένας στόχος παραγωγής 18 εκατομμυρίων τόνων υγρών βιοκαυσίμων για το 2010, στο πλαίσιο ενός ευρύτερου στόχου διπλασιασμού του μεριδίου που καλύπτουν οι ανανεώσιμες ενέργειες στην κατανάλωση μέχρι το 2010. Η πράσινη βίβλος της Επιτροπής με τίτλο "η ασφάλεια ενεργειακού εφοδιασμού της Ένωσης", που δημοσιεύτηκε τον Δεκέμβριο του 2000, επιμένει επίσης στον αδιαμφισβήτητο ρόλο των φορολογικών μέσων για την επίτευξη των στόχων αυτών, μειώνοντας τη διαφορά της τιμής κόστους μεταξύ των βιοκαυσίμων και των ανταγωνιστικών προϊόντων. Τέλος, η Επιτροπή ενέκρινε στις 7 Νοεμβρίου 2001⁹ σχέδιο δράσης και δύο προτάσεις οδηγίας με σκοπό να ενθαρρύνει τη χρήση υποκατάστατων καυσίμων στον τομέα των μεταφορών, αρχίζοντας με ρυθμιστικά και φορολογικά μέτρα που αποβλέπουν στην προώθηση των βιοκαυσίμων. Ιδίως, η πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου που τροποποιεί την οδηγία 92/81/ΕΟΚ όσον αφορά τη δυνατότητα εφαρμογής μειωμένου συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης σε ορισμένα πετρελαιοειδή που περιέχουν βιοκαύσιμα και στα βιοκαύσιμα, αποσκοπεί να εξουσιοδοτήσει τα κράτη μέλη να εισάγουν, υπό φορολογικό έλεγχο, διαφοροποιήσεις των ειδικών φόρων κατανάλωσης υπέρ των προϊόντων αυτών.

Η παρέκκλιση που ζητούν οι γαλλικές αρχές εντάσσεται κατά συνέπεια στην κοινοτική προσέγγιση ανάπτυξης στον κλάδο των βιοκαυσίμων, με στόχο ιδίως την προστασία του περιβάλλοντος και την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού.

Κατά δεύτερο λόγο, η Επιτροπή παρατηρεί ότι οι μειώσεις του TIPP που προβλέπονται από τις γαλλικές αρχές, δηλαδή 35,06 € (230 FRF) /hl ή 396,64 € (2601,8 FRF) /τ για τα EMHV και 50,23 € (329,5 FRF) /hl ή 297,35 € (1950,5 FRF) /τ για τα DAE, οδηγούν σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης υψηλότερους από τα κοινοτικά ελάχιστα εφαρμοζόμενα όρια:

⁴ Οδηγία 85/536/ΕΟΚ της 5.12.1985 του Συμβουλίου, ΕΕ L 334 της 12.12.1985, σ. 20.

⁵ ΕΕ L 235 της 18.9.1993, σ. 41.

⁶ ΕΕ L 159 της 3.6.1998, σ. 53.

⁷ ΕΕ L 79 της 25.10.2000, σ. 1.

⁸ COM(97) 599 της 26.11.1997.

⁹ COM(2001) 547 της 7.11.2001.

	ΕΜΗV	ΕΜΗV	DAE
Όρος χρήσης	Στο πετρέλαιο ντίζελ (5%)	στο πετρέλαιο οικιακής χρήσης (5%)	στα αμόλυβδα καύσιμα σούπερ (15%)
Ελάχιστο κοινοτικό όριο ¹⁰	245 € / 1000 λίτρα	18 € / 1000 λίτρα	287 € / 1000 λίτρα
Ειδικός φόρος κατανάλωσης που εφαρμόζεται στο μείγμα	2436,8 F/ 1000 λίτρα 371,8 € / 1000 λίτρα	245,0 F/ 1000 λίτρα 37,4 € / 1000 λίτρα	3352,0 F/ 1000 λίτρα 511 € / 1000 λίτρα

Τρίτον, η Επιτροπή προτείνει, κατ'εξάιρεση, λόγω των ειδικών περιστάσεων της υπό εξέταση περίπτωσης, ότι το διατακτικό μέρος της απόφασης αφορά τις παρεκκλίσεις που χορηγήθηκαν υπέρ του κλάδου ETBE μετά την έναρξη ισχύος της εθνικής διάταξης την 1η Νοεμβρίου 1997.

Πράγματι, η Επιτροπή είχε αποφασίσει στις 9 Απριλίου 1997 ότι οι μειώσεις TIPP υπέρ των ΕΜΗV και του ETBE¹¹ συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Η απόφαση αυτή της Επιτροπής διευκρίνιζε ότι το υπό εξέταση καθεστώς είχε χαρακτήρα προτύπου σχεδίου κατά την έννοια του άρθρου 8 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ. Κατά συνέπεια, το καθεστώς αυτό εντασσόταν στο πεδίο εφαρμογής της απαλλαγής που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ. Απόφαση για την έγκριση χορήγησης παρεκκλίσεων ειδικών φόρων κατανάλωσης βασιζόμενη στο άρθρο 8 παράγραφος 4 στοιχείο δ) της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ δεν θεωρήθηκε επομένως αναγκαία.

Επιπλέον, στην πρόταση οδηγίας για την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων¹², η Επιτροπή προβλέπει δυνατότητα απαλλαγής υπέρ των βιοκαυσίμων εκτός του τομέα των προτύπων σχεδίων. Εξάλλου, η φορολογική πρόταση οδηγίας, που τροποποιεί την οδηγία 92/81/ΕΟΚ όσον αφορά τη δυνατότητα εφαρμογής μειωμένου συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης σε ορισμένα πετρελαιοειδή που περιέχουν βιοκαύσιμα και στα βιοκαύσιμα, έχει ως στόχο να επιτρέψει στα κράτη μέλη, υπό φορολογικό έλεγχο, να εισάγουν διαφοροποιήσεις των ειδικών φόρων κατανάλωσης υπέρ των προϊόντων αυτών.

Επομένως, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι οικονομικοί φορείς που απολαύουν της μείωσης των TIPP μπορούν να θεωρηθούν ότι ενήργησαν καλή τη πίστει.

Όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, το Πρωτοδικείο ακύρωσε μερικώς στις 20 Σεπτεμβρίου 2000 την απόφαση της Επιτροπής του 1997 όσον αφορά τον κλάδο ETBE. Έκρινε ότι τα μέτρα σχετικά με τον κλάδο ETBE δεν μπορούσαν να ενταχθούν στον τομέα των προτύπων σχεδίων κατά την έννοια του άρθρου 8 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ. Η Επιτροπή υπέβαλε αίτηση αναιρέσης ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου. Εντούτοις, σύμφωνα με το άρθρο 54 του πρωτοκόλλου περί του οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, που

¹⁰ Σύμφωνα με την οδηγία 92/82/ΕΟΚ, ΕΕ L 316 της 31.10.1992, σ. 19, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 94/74/ΕΚ (ΕΕ L 365 της 31.12.1994, σ. 46).

¹¹ Απόφαση της 9.4.1997, SG (97) D/3266.

¹² COM(97) 30 της 12.3.1997.

υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 17 Απριλίου 1957¹³, μια τέτοια αναίρεση δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

Με την ακύρωση του τμήματος της απόφασης της Επιτροπής του 1997 όσον αφορά τον κλάδο ΕΤΒΕ το τμήμα αυτό της υπόθεσης βρίσκεται από νομική άποψη εκ νέου στο στάδιο του 1997 πριν από την έγκριση της ακυρωθείσας απόφασης.

Εξάλλου, ακόμη και αν η απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Σεπτεμβρίου 2000 δεν αφορά τον κλάδο των εστέρων λόγω του απαράδεκτου αυτού του τμήματος της προσφυγής, απορρέει ωστόσο από τη λογική της προαναφερόμενης απόφασης ότι τα μέτρα που εφαρμόζονται στον κλάδο ΕΤΒΕ δεν φαίνεται ότι εντάσσονται στον τομέα των προτύπων σχεδίων κατά την έννοια του άρθρου 8 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ.

Επομένως, η αίτηση έγκρισης της μείωσης των ειδικών φόρων κατανάλωσης που υπέβαλαν οι γαλλικές αρχές, όπως περιγράφεται ανωτέρω και η οποία βασίζεται στο καθεστώς που εγκρίθηκε με την απόφαση της Επιτροπής της 9ης Απριλίου 1997, είναι η λογική απόρροια της ακύρωσης της απόφασης της Επιτροπής του Απριλίου 1997, εφόσον θέτει την απαλλαγή στο κατάλληλο διαδικαστικό πλαίσιο.

Το Πρωτοδικείο διευκρινίζει στο σημείο 78 των αιτιολογικών σκέψεων της απόφασής του ότι τίποτε δεν αντιτίθεται στο να αποτελέσουν τα καθεστώτα φορολογικής απαλλαγής, με σκοπό την καλύτερη διείσδυση των βιοκαυσίμων στην αγορά, αντικείμενο απόφασης του Συμβουλίου, κατ'εφαρμογή του άρθρου 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ. Το Πρωτοδικείο δεν θεώρησε επομένως ότι η απαλλαγή ήταν παράνομη για λόγους ουσίας, αλλά έκρινε ότι δεν πληροί τις προϋποθέσεις ενός προτύπου σχεδίου κατά την έννοια του άρθρου 8 παράγραφος 2 στοιχείο δ), και ότι έπρεπε να εγκριθεί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 8 παράγραφος 4 της εν λόγω οδηγίας.

Επιπλέον, μετά την απόφαση του Πρωτοδικείου, η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης σχετικά με την υπόθεση «βιοκαύσιμα - Γαλλία»¹⁴ στις 29 Νοεμβρίου 2000. Η εξέταση που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο αυτό αφορά τη διάταξη της Γαλλίας από την έναρξη ισχύος του την 1η Νοεμβρίου 1997.

Τέταρτον, η Επιτροπή θεωρεί ότι η διάταξη που προβλέπουν οι γαλλικές αρχές δεν εισάγει διακρίσεις ούτε όσον αφορά τα κριτήρια επιλεξιμότητας των επιχειρήσεων ούτε όσον αφορά την επιλογή των δικαιούχων και την χορήγηση εγκρίσεων.

Πέμπτον, η πρακτική που εφαρμόζει η Επιτροπή δεν είναι να εγκρίνει παρεκκλίσεις απεριόριστης χρονικής διάρκειας. Εξάλλου, στη συγκεκριμένη περίπτωση, μία περίοδος έξι ετών είναι αρκετή από οικονομικής άποψης για να καλύψει τις ανάγκες σχεδιασμού επενδυτικών έργων στον τομέα αυτό. Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι μεμονωμένες παρεκκλίσεις διάρκειας έξι ετών, από την ημερομηνία έκδοσης της έγκρισης, θα μπορούσαν να επιτραπούν υπέρ μονάδων παραγωγής βιοκαυσίμων. Οι εν λόγω μονάδες παραγωγής θα πρέπει να έχουν λάβει την έγκριση των γαλλικών αρχών το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2003.

¹³ Όπως τροποποιήθηκε τελευταία από το άρθρο 19 της πράξης προσχώρησης του 1994 (ΕΕ C 241 της 29.8.1994, σ.25) καθώς και από τις αποφάσεις του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ C 379 της 31.12.1994, σ. 1) και της 6ης Ιουνίου 1995 (ΕΕ L 131 της 15.6.1995, σ. 33).

¹⁴ Υπόθεση C 64/2000, ΕΕ C 60 της 24.02.2001.

Έκτον, προκειμένου να περιοριστούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και να εξακολουθήσουν να υπάρχουν κίνητρα για τους παραγωγούς και τους διανομείς βιοκαυσίμων για τη μείωση του κόστους παραγωγής, πρέπει να τεθεί σε εφαρμογή ένας μηχανισμός μείωσης των ειδικών φόρων κατανάλωσης που θα λαμβάνει υπόψη τις διακυμάνσεις των τιμών των πρώτων υλών, ώστε να διασφαλισθεί ότι, για παράδειγμα, σε περίπτωση διαρκούς αύξησης των τιμών του αργού πετρελαίου, οι φορολογικές μειώσεις δεν θα οδηγήσουν σε υπεραντισταθμίση των πρόσθετων δαπανών παραγωγής των βιοκαυσίμων.

Τέλος, έβδομον, όσον αφορά τους κανόνες σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις, η κίνηση της διαδικασίας του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, που εγκρίθηκε από την Επιτροπή στις 29 Νοεμβρίου 2000, θα οδηγήσει σε τελική απόφαση που θα εγκριθεί επισήμως μόλις το Συμβούλιο αποφανθεί σχετικά με την παρούσα πρόταση.

3. ΑΠΟΦΑΣΗ

Η Επιτροπή προτείνει στο Συμβούλιο να αποφασίσει σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ότι επιτρέπεται στη Γαλλία να παρέχει μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2003, εγκρίσεις για την εφαρμογή διαφοροποιημένων συντελεστών ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα μείγματα που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα "βενζίνες/παράγωγα αιθυλικής αλκοόλης των οποίων η αλκοολική συνιστώσα είναι γεωργικής προέλευσης" και "μαζούτ/μεθυλικοί εστέρες φυτικών ελαίων" καθώς και στο μείγμα "πετρέλαιο οικιακής χρήσης/μεθυλικοί εστέρες φυτικών ελαίων".

Λαμβανομένων υπόψη των εξαιρετικών περιστάσεων της υπόθεσης, η εφαρμογή διαφοροποιημένων συντελεστών ειδικών φόρων κατανάλωσης επί των προϊόντων αυτών πρέπει να αρχίσει την 1η Νοεμβρίου 1997.

Οι εγκρίσεις αυτές έχουν μέγιστη διάρκεια ισχύος έξι ετών, αρχής γενομένης από την ημερομηνία έκδοσης της έγκρισης.

Οι μειώσεις που θα εγκρίνουν οι γαλλικές αρχές στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης για όλη την περίοδο ισχύος της έγκρισης δεν μπορούν να υπερβαίνουν τα ακόλουθα ποσά: 35,06 €/hl ή 396,64 €/t για τα EMHV και 50,23 €/hl ή 297,35 €/t για τα DAE. Επιπλέον, πρέπει να τεθεί σε εφαρμογή ένας μηχανισμός μείωσης των ειδικών φόρων κατανάλωσης που θα λαμβάνει υπόψη τις διακυμάνσεις των τιμών των πρώτων υλών, ώστε να διασφαλιστεί ότι οι φορολογικές μειώσεις δεν θα οδηγήσουν σε υπεραντισταθμίση των πρόσθετων δαπανών παραγωγής των βιοκαυσίμων.

Οι συντελεστές ειδικού φόρου κατανάλωσης που εφαρμόζονται στα προαναφερθέντα μείγματα πρέπει να τηρούν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την οδηγία 92/82/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή¹⁵, και ιδίως τους κατώτατους συντελεστές που ορίζονται στα άρθρα 3, 4, και 5 της εν λόγω οδηγίας.

¹⁵ EE L 316 της 31.10.92, σ. 12, οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 94/74/ΕΚ (ΕΕ L 365 της 31.12.1994, σ. 46).

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

με την οποία εξουσιοδοτείται η Γαλλία να εφαρμόσει διαφοροποιημένο συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης σε ορισμένα βιοκαύσιμα, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ

(το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 92/81/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Οκτωβρίου 1992 για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή¹, και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 4,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Γαλλία ζήτησε με επιστολή της 17ης Νοεμβρίου 2000 την άδεια να εφαρμόσει διαφοροποιημένο συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης, αφενός, υπέρ των μεθυλικών εστέρων φυτικών ελαίων (EMHV) οι οποίοι ενσωματώνονται στο πετρέλαιο οικιακής χρήσεως και στο πετρέλαιο ντίζελ και, αφετέρου, υπέρ των παραγώγων της αιθυλικής αλκοόλης (DAE) των οποίων η αλκοολική συνιστώσα είναι γεωργικής προέλευσης, που ενσωματώνονται στα καύσιμα σούπερ και στις βενζίνες. Στην τελευταία περίπτωση, πρόκειται κατά κύριο λόγο για τον αιθυλο-τερσιο-βουτυλ-αιθέρα (ETBE), οξυγονούχο ένωση με αλκοόλ γεωργικής προέλευσης και ισοβουτένιο, προϊόν που προέρχεται από τη διύλιση πετρελαίου.
- (2) Μετά από αιτήσεις για παροχή συμπληρωματικών πληροφοριών της Επιτροπής, η Γαλλία προσκόμισε τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εξέταση του φακέλου με επιστολές της 18ης Ιανουαρίου και της 21ης Φεβρουαρίου 2001.
- (3) Τα άλλα κράτη μέλη ενημερώθηκαν σχετικά με αυτή την αίτηση.
- (4) Η Επιτροπή ζήτησε με επιστολή της 19ης Απριλίου 2001 να εξετασθεί η υπόθεση από το Συμβούλιο κατά την έννοια του άρθρου 8 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ.

¹ ΕΕ L 316 της 31.10.92, σ. 12, οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 94/74/ΕΚ (ΕΕ L 365 της 31.12.1994, σ. 46).

- (5) Η ανάπτυξη ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και, ειδικότερα βιοκαυσίμων, ενθαρρύνθηκε από το 1985 από την Επιτροπή και το Συμβούλιο. Στην οδηγία 85/536/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Δεκεμβρίου 1985 για την εξοικονόμηση αργού πετρελαίου με τη χρήση συστατικών υποκατάστατων καυσίμων² τονίζεται το ενδιαφέρον που παρουσιάζουν τα βιοκαύσιμα προκειμένου να μειωθεί η εξάρτηση των κρατών μελών από τις εισαγωγές πετρελαίου και προβλέπεται η δυνατότητα ενσωμάτωσης της αιθανόλης στις βενζίνες μέχρι 5% κατ' όγκο και του ETBE μέχρι 15%. Εξάλλου, οι αποφάσεις 93/500/ΕΟΚ³ και 98/352/ΕΚ⁴ του Συμβουλίου και η απόφαση αριθ. 646/2000/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁵ ενέκριναν το πρόγραμμα ALTERNER για την προαγωγή των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στην Κοινότητα με σκοπό να καλύψουν τα βιοκαύσιμα, μέχρι το 2005, μερίδιο αγοράς 5% επί της συνολικής κατανάλωσης των μηχανοκίνητων οχημάτων. Επιπλέον, η λευκή βίβλος του 1997 για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας⁶ συνιστά να καθοριστεί ένας στόχος παραγωγής 18 εκατομμυρίων τόνων υγρών βιοκαυσίμων για το 2010, στο πλαίσιο ενός ευρύτερου στόχου διπλασιασμού του μεριδίου που καλύπτουν οι ανανεώσιμες ενέργειες στην κατανάλωση μέχρι το 2010. Η πράσινη βίβλος της Επιτροπής με τίτλο «η ασφάλεια ενεργειακού εφοδιασμού της Ένωσης»⁷, επιμένει επίσης στον αδιαμφισβήτητο ρόλο των φορολογικών μέσων για την επίτευξη των στόχων αυτών, μειώνοντας τη διαφορά της τιμής κόστους μεταξύ των βιοκαυσίμων και των ανταγωνιστικών προϊόντων. Στις 12 Μαρτίου 1997, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση οδηγίας για την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων⁸ το οποίο προβλέπει δυνατότητα απαλλαγής για τα βιοκαύσιμα εκτός του τομέα προτύπων σχεδίων κατά την έννοια του άρθρου 8 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ. Τέλος, στις 7 Νοεμβρίου 2001, η Επιτροπή ενέκρινε⁹ σχέδιο δράσης και δύο προτάσεις οδηγίας με σκοπό να ενθαρρύνει τη χρήση υποκατάστατων καυσίμων στον τομέα των μεταφορών, αρχίζοντας με ρυθμιστικά και φορολογικά μέτρα που αποβλέπουν στην προώθηση των βιοκαυσίμων.
- (6) Η παρέκκλιση που ζητούν οι γαλλικές αρχές εντάσσεται επομένως στην κοινοτική προσέγγιση ανάπτυξης του τομέα των βιοκαυσίμων, με στόχο ιδίως την προστασία του περιβάλλοντος και την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού.
- (7) Η γαλλική διάταξη βασίζεται στο άρθρο 25 του διορθωτικού προϋπολογισμού του 1997, στο διάταγμα αριθ. 98-309 της 22ας Απριλίου 1998 για τους όρους που απαιτούνται για την πρόσκληση υποβολής υποψηφιοτήτων για τη θέση σε κατανάλωση στη γαλλική επικράτεια βιοκαυσίμων που υπόκεινται σε μείωση του ΤΙΡΡ, και στο διάταγμα της 22ας Απριλίου 1998 για τη σύσταση της επιτροπής εξέτασης των αιτήσεων για χορήγηση έγκρισης στις μονάδες παραγωγής βιοκαυσίμων.

² ΕΕ L 334 της 12.12.95, σ. 20, οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 87/441/ΕΚΚ (ΕΕ L 238 της 21.8.1987, σ. 40).

³ ΕΕ L 235 της 18.9.1993, σ.41.

⁴ ΕΕ L 159 της 3.6.1998, σ.53.

⁵ ΕΕ L 79 της 25.10.2000, σ.1.

⁶ COM(1997) 599 της 26.11.1997.

⁷ COM(2000) 769 της 29.11.2000.

⁸ COM(97) 30 της 12.3.1997.

⁹ COM(2001) 547 της 7.11.2001.

- (8) Η διάταξη αυτή που τέθηκε σε ισχύ την 1η Νοεμβρίου 1997 και θεσπίστηκε βάσει της απόφασης της Επιτροπής του 1997¹⁰ (εφεξής : "η απόφαση της 9ης Απριλίου 1997") ορίζει ότι οι μειώσεις TIPP υπέρ των EMHV και του ETBE συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Η απόφαση αυτή του 1997 διευκρινίζει ότι το υπό εξέταση καθεστώς είχε χαρακτήρα προτύπου σχεδίου.
- (9) Η γαλλική αυτή διάταξη διαφοροποίησης των ειδικών φόρων κατανάλωσης του 1997 (εφεξής : "η διάταξη του 1997") δεν έχει χρονικούς περιορισμούς. Οδηγεί στην έκδοση έγκρισης από τις γαλλικές αρχές βάσει της οποίας παρέχεται σε επόμενο στάδιο σε έναν εγκεκριμένο αποταμιευτή, ο οποίος παράγει μείγματα "βιοκαυσίμων/ορυκτελαίων", η δυνατότητα μείωσης των ειδικών φόρων κατανάλωσης. Οι εγκρίσεις αυτές έχουν μέγιστη διάρκεια ισχύος έξι ετών, αρχής γενομένης από την ημερομηνία έκδοσης της έγκρισης.
- (10) Η διάταξη του 1997 περιέχει κυρίως τα ακόλουθα στοιχεία :

	Κοινά στοιχεία	EMHV	DAE
Αριθμός δικαιούχων	αριθμός των αιτήσεων χορήγησης έγκρισης που κρίθηκαν επιλέξιμες από την επιτροπή εξέτασης	Πέντε εγκεκριμένα εργοστάσια	Τρία εγκεκριμένα εργοστάσια
Ποσό του οφέλους ανά δικαιούχο	Εξαρτάται από τον εγκριθέντα όγκο	35,06 € (230 FRF)/hl ή 369,64 € (2601,8 FRF)/τ	50,23 € (329,5 FRF)/hl ή 297,35 € (1950,5 FRF)/τ
Ετήσια προβλεπόμενη δαπάνη του προϋπολογισμού		Όγκος 350.000 τ. προταθείς κατά την 1η πρόσκληση υποβολής υποψηφιοτήτων το 1997, δηλ. ανώτατο όριο 911 εκατ. FRF. Χορηγηθείσες εγκρίσεις : 317.500 τ. μέγιστη ετήσια δαπάνη 826 εκατ. FRF.	Όγκος 270.000 τ. ETBE προταθείς κατά την 1η πρόσκληση υποβολής υποψηφιοτήτων το 1997, δηλ. ανώτατο όριο 527 εκατ. FRF. Χορηγηθείσες εγκρίσεις : 219.000 τ. μέγιστη ετήσια δαπάνη 427 εκατ. FRF.

- (11) Η διάταξη του 1997 τηρεί τους ελάχιστους συντελεστές που ορίζονται στα άρθρα 3, 4 και 5 της οδηγίας 92/82/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή¹¹ όπως φαίνεται και από τον πίνακα που ακολουθεί :

¹⁰ Επιστολή, SG (97) D/3266 της 28.4.1997.

¹¹ ΕΕ L 316 της 31.10.92, σ. 19, οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 94/74/ΕΚ.

	ΕΜΗV	ΕΜΗV	DAE
Όρος χρήσης	Στο πετρέλαιο ντίζελ (5%) :	στο πετρέλαιο οικιακής χρήσης (5%) :	στα αμόλυβδα καύσιμα σούπερ (15%) :
Ελάχιστο κοινοτικό ποσό	245 € / 1000 λίτρα	18 € / 1000 λίτρα	287 € / 1000 λίτρα
Ειδικός φόρος κατανάλωσης που εφαρμόζεται στα μείγματα	2436,8 F/ 1000 λίτρα 371,8 € / 1000 λίτρα	245,0 F/ 1000 λίτρα 37,4 € / 1000 λίτρα	3352,0 F/ 1000 λίτρα 511 € / 1000 λίτρα

- (12) Κατά την είσοδο των βιοκαυσίμων στις πετρελαϊκές εγκαταστάσεις υπό τελωνειακό έλεγχο (φορολογική αποθήκη φύλαξης ή παραγωγής) όπου θα ενσωματωθούν με τα προϊόντα πετρελαίου, παραδίδεται στον επιχειρηματία που εκτελεί την πράξη αυτή ένα πιστοποιητικό απαλλαγής για ποσό που αντιστοιχεί στον όγκο που παρελήφθη πολλαπλασιασμένο επί τον συντελεστή απαλλαγής. Τα πιστοποιητικά αυτά καταλογίζονται στην συνέχεια στις διασαφήσεις για θέση σε κατανάλωση των προϊόντων πετρελαίου.
- (13) Όταν η πρόσμιξη πραγματοποιείται σε ένα άλλο κράτος μέλος εκτός της Γαλλίας, στο συνοδευτικό έγγραφο του προϊόντος αναγράφεται ότι το προϊόν πετρελαίου περιέχει βιοκαύσιμο και το είδος του βιοκαυσίμου αυτού. Κατά τη στιγμή της επιλεξιμότητας του ειδικού φόρου κατανάλωσης στη Γαλλία, εκδίδεται πιστοποιητικό απαλλαγής για ποσό που αντιστοιχεί στον όγκο του βιοκαυσίμου που περιέχεται στο προϊόν πετρελαίου πολλαπλασιασμένο επί τον συντελεστή απαλλαγής.
- (14) Η αιτηθείσα παρέκκλιση δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ αντιστοιχεί στη διάταξη του 1977. Εντούτοις θα τροποποιηθεί ώστε να ληφθεί υπόψη, αφενός, η παρούσα απόφαση και, αφετέρου, η τελική απόφαση της Επιτροπής σχετικά με τη συμβατότητα των κρατικών ενισχύσεων υπέρ των βιοκαυσίμων.
- (15) Κατ'εξάιρεση, λόγω των ειδικών περιστάσεων της υπό εξέταση υπόθεσης, η παρούσα απόφαση πρέπει να εφαρμοστεί από την 1η Νοεμβρίου 1997 και να αποσκοπεί επίσης στις παρεκκλίσεις που χορηγήθηκαν από την έναρξη ισχύος της διάταξης του 1997.
- (16) Σύμφωνα με την απόφαση της 9ης Απριλίου 1997, οι μειώσεις TIPP υπέρ των ΕΜΗV και του ΕΤΒΕ συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Η απόφαση αυτή διευκρίνιζε ότι το υπό εξέταση καθεστώς είχε χαρακτήρα προτύπου σχεδίου και κατά συνέπεια εντασσόταν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 8 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ που προβλέπει τη δυνατότητα για τα κράτη μέλη να χορηγούν απαλλαγές ή μειώσεις των συντελεστών του ειδικού φόρου κατανάλωσης για τα πετρελαιοειδή στον τομέα των προτύπων σχεδίων για την τεχνολογική ανάπτυξη λιγότερο ρυπαντικών προϊόντων, και ειδικότερα σε σχέση με καύσιμα από ανανεώσιμες πηγές. Μια ειδική απόφαση έγκρισης διαφοροποίησης των ειδικών φόρων κατανάλωσης βασισμένη στο άρθρο 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ δεν κρίθηκε επομένως αναγκαία. Κατά συνέπεια, και λαμβάνοντας υπόψη το κανονιστικό πλαίσιο και τη νομοθετική κοινοτική πολιτική που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη (5), οι οικονομικοί φορείς που απήλυσαν των μειώσεων των TIPP μπορούν να θεωρηθούν ότι ενήργησαν καλή τη πίστει.

- (17) Με την απόφασή του της 27ης Σεπτεμβρίου στην υπόθεση T-184/97, BP Chemicals/Επιτροπής¹², το Πρωτοδικείο ακύρωσε μερικώς την απόφαση της 9ης Απριλίου 1997 όσον αφορά τον κλάδο ETBE.
- (18) Η υπόθεση αυτή αφορούσε αίτηση ακυρώσεως της απόφασης της 9ης Απριλίου 1997 που υπέβαλε η BP Chemicals, ο κύριος ευρωπαϊός παραγωγός συνθετικής αιθανόλης. Το Πρωτοδικείο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή κατά της εν λόγω απόφασης καθόσον η απόφαση αυτή αφορούσε τα μέτρα που έχουν εφαρμογή στον κλάδο των εστέρων. Το Πρωτοδικείο συμπέρανε ότι τα μέτρα σχετικά με τον κλάδο των εστέρων δεν μετέβαλλαν κατά τρόπο χαρακτηριστικό την νομική κατάσταση της προσφεύγουσας και δεν έθιγαν επομένως τα συμφέροντά της. Όσον αφορά τα μέτρα που έχουν εφαρμογή στον κλάδο ETBE, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η Επιτροπή παραβίασε το άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ αποφασίζοντας ότι το επίδικο καθεστώς μπορούσε να ενταχθεί στο πλαίσιο ενός προτύπου σχεδίου κατά την έννοια αυτής της διάταξης. Το Πρωτοδικείο συμπέρανε ότι η Επιτροπή, παραβιάζοντας το άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ, υπερέβη τις εξουσίες που της παρέχονται από το άρθρο 93 παράγραφος 3 της Συνθήκης.
- (19) Στο σημείο 78 των αιτιολογικών σκέψεων της απόφασης του Πρωτοδικείου διευκρινίστηκε ότι τίποτε δεν αντιτίθεται στο να αποτελέσουν τα καθεστώτα φορολογικής απαλλαγής, με σκοπό την καλύτερη διείσδυση των βιοκαυσίμων στην αγορά, αντικείμενο απόφασης του Συμβουλίου, κατ'εφαρμογή του άρθρου 8 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ. Το Πρωτοδικείο δεν θεώρησε επομένως ότι η απαλλαγή ήταν παράνομη για λόγους ουσίας, αλλά έκρινε ότι έπρεπε να εγκριθεί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 8 παράγραφος 4 της εν λόγω οδηγίας.
- (20) Με την ακύρωση του τμήματος της απόφασης της 9ης Απριλίου 1997 όσον αφορά τον κλάδο ETBE το τμήμα αυτό της υπόθεσης βρίσκεται από νομική άποψη εκ νέου στο στάδιο του 1997 πριν από την έγκριση της ακυρωθείσας απόφασης.
- (21) Εξάλλου, ακόμη και αν η απόφαση του Πρωτοδικείου δεν αφορά τον κλάδο των εστέρων λόγω του απαράδεκτου αυτού του τμήματος της προσφυγής, απορρέει ωστόσο από τη λογική της ότι τα μέτρα που εφαρμόζονται για τον κλάδο των εστέρων δεν φαίνεται ότι εντάσσονται στον τομέα των προτύπων σχεδίων κατά την έννοια του άρθρου 8 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ. Επομένως, η παρούσα αίτηση που υπέβαλαν οι γαλλικές αρχές είναι η λογική απόρροια της μερικής ακύρωσης της απόφασης της Επιτροπής της 9ης Απριλίου 1997, εφόσον θέτει την απαλλαγή στο κατάλληλο διαδικαστικό πλαίσιο.
- (22) Μετά την απόφαση του Πρωτοδικείου, η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 64/2000 «βιοκαύσιμα - Γαλλία»¹³ στις 29 Νοεμβρίου 2000 όσον αφορά τον κλάδο ETBE. Η εξέταση που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο αυτό αφορά τη διάταξη της Γαλλίας από την έναρξη ισχύος του την 1η Νοεμβρίου 1997.

¹² Δεν δημοσιεύθηκε ακόμη στη Συλλογή.

¹³ ΕΕ C 60 της 24.02.2001, σ.4.

- (23) Παρεκκλίσεις απεριόριστης χρονικής διάρκειας δεν εγκρίνονται. Εξάλλου, μία περίοδος έξι ετών είναι αρκετή από οικονομικής άποψης για να καλύψει τις ανάγκες σχεδιασμού επενδυτικών έργων στον εν λόγω τομέα. Για το λόγο αυτό, μεμονωμένες παρεκκλίσεις μέγιστης διάρκειας έξι ετών, από την ημερομηνία έκδοσης της έγκρισης, θα μπορούσαν να εγκριθούν για τις μονάδες παραγωγής βιοκαυσίμων. Οι εν λόγω μονάδες παραγωγής θα πρέπει να έχουν λάβει την έγκριση των γαλλικών αρχών το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2003.
- (24) Είναι σκόπιμο να περιοριστούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και να εξακολουθήσουν να υπάρχουν κίνητρα για τους παραγωγούς και τους διανομείς βιοκαυσίμων για τη μείωση του κόστους παραγωγής, ιδίως με τη θέση σε εφαρμογή μηχανισμών μείωσης των ειδικών φόρων κατανάλωσης που θα λαμβάνουν υπόψη τις διακυμάνσεις των τιμών των πρώτων υλών.
- (25) Η Επιτροπή εξετάζει περιοδικά τις μειώσεις και τις απαλλαγές προκειμένου να επαληθεύσει κατά πόσο επιφέρουν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, ή εμποδίζουν τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και κατά πόσο παραμένουν συμβατές με τις κοινοτικές πολιτικές σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος, της ενέργειας και των μεταφορών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Η Γαλλία εξουσιοδοτείται να χορηγεί εγκρίσεις για την εφαρμογή διαφοροποιημένου συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης στο μείγμα που χρησιμοποιείται ως καύσιμο «βενζίνες/παράγωγα αιθυλικής αλκοόλης με αλκοολική συνιστώσα γεωργικής προέλευσης (DAE)».
2. Η Γαλλία εξουσιοδοτείται να χορηγεί εγκρίσεις για την εφαρμογή διαφοροποιημένου συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης στο μείγμα που χρησιμοποιείται ως καύσιμο «μαζούτ/μεθυλικοί εστέρες φυτικών ελαίων (EMHV)».
3. Για να τύχει μείωσης των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται επί των μειγμάτων που περιέχουν EMHV και DAE, τα οποία χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κατά την έννοια της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ, οι υπό εξέταση μονάδες παραγωγής πρέπει να λάβουν έγκριση εκ μέρους των γαλλικών αρχών το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2003.

Οι εν λόγω εγκρίσεις έχουν μέγιστη διάρκεια ισχύος έξι ετών, από την ημερομηνία έκδοσης της έγκρισης.

Η μείωση που προβλέπεται στην έγκριση μπορεί να εφαρμοστεί πέραν της 31ης Δεκεμβρίου 2003 έως ότου λήξει η έγκριση, χωρίς δυνατότητα ανανέωσης.

4. Οι μειώσεις των ειδικών φόρων κατανάλωσης δεν υπερβαίνουν τα 35,06 ευρώ/hl ή 396,64 ευρώ/τόνο για τα EMHV και 50,23 ευρώ/hl ή 297,35 ευρώ/τόνο για τα DAE που χρησιμοποιούνται στα μείγματα που ορίζονται στην παράγραφο 1.
5. Οι συντελεστές ειδικού φόρου κατανάλωσης που εφαρμόζονται στα μείγματα της παραγράφου 1 πρέπει να τηρούν τις υποχρεώσεις που προβλέπει η οδηγία

92/82/ΕΟΚ, και ιδίως τους κατώτατους συντελεστές που ορίζονται στα άρθρα 4 και 5 της εν λόγω οδηγίας.

Άρθρο 2

1. Η Γαλλία εξουσιοδοτείται να χορηγεί να χορηγεί εγκρίσεις για την εφαρμογή διαφοροποιημένου συντελεστή ειδικού φόρου κατανάλωσης στο μείγμα «πετρέλαιο οικιακής χρήσης/μεθυλικοί εστέρες φυτικών ελαίων».
2. Για να τύχει μείωσης των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται επί των μειγμάτων που περιέχουν ΕΜΗV και τα οποία χρησιμοποιούνται ως καύσιμα κατά την έννοια της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ, οι υπό εξέταση μονάδες παραγωγής πρέπει να λάβουν έγκριση εκ μέρους των γαλλικών αρχών το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2003.

Οι εν λόγω εγκρίσεις έχουν μέγιστη διάρκεια ισχύος έξι ετών, από την ημερομηνία έκδοσης της έγκρισης.

Η μείωση που προβλέπεται στην έγκριση μπορεί να εφαρμοστεί πέραν της 31ης Δεκεμβρίου 2003 έως ότου λήξει η έγκριση, χωρίς δυνατότητα ανανέωσης.

3. Οι μειώσεις των ειδικών φόρων κατανάλωσης δεν υπερβαίνουν τα 35,06 ευρώ/hl ή 396,64 ευρώ/τόνο για τα ΕΜΗV που χρησιμοποιούνται στα μείγματα που ορίζονται στην παράγραφο 1.
4. Ο συντελεστής ειδικού φόρου κατανάλωσης που εφαρμόζεται στο μείγμα της παραγράφου 1 πρέπει να τηρεί την υποχρέωση που προβλέπει η οδηγία 92/82/ΕΟΚ, και ιδίως τους κατώτατους συντελεστές που ορίζονται στο άρθρο 3 της εν λόγω οδηγίας.

Άρθρο 3

Οι μειώσεις των ειδικών φόρων κατανάλωσης διαμορφώνονται ανάλογα με τις διακυμάνσεις των τιμών των πρώτων υλών, ώστε να διασφαλιστεί ότι οι μειώσεις αυτές δεν θα οδηγήσουν σε υπεραντιστάθμιση των πρόσθετων δαπανών που συνδέονται με την παραγωγή βιοκαυσίμων.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται από την 1η Νοεμβρίου 1997.

Η ισχύς της λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2003.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες,

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*